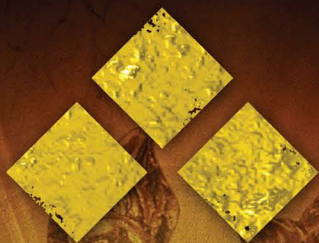

PAiLiN

ศาสตร์พุทธาคมเด่นล้ำด้วยเมตตามหานิยม

มหาภูตรูป ๔

สุดยอดวิชาแห่งวัดฤๅษารรพ์

เผยหลักวิชามหาภูตรูป ๔ ตั้งธาตุ เสริมธาตุ หนุนธาตุด้วยแก้วมณีธาตุ
ต่อดวงชะตา เสริมบารมี หนุนนำด้วยวัดฤๅษารรพ์ รวมทั้งเครื่องราง-ของขลัง
ที่ให้คุณทางโชคลาภ จากพระคาถาที่ถอดจากบทพระสูตรพระปริตร
ที่ให้พุทธานุภาพประจักษ์ชัดแก่ศรัทธาชน

สิระ อาสาวดีรส

มหาภูตรูป ๔

สุดยอดวิชาแห่งวัดฤๅณาจารย์

สิระ อาสาวิตรัส

ข้อมูลทงบรรณานุกรมของทอสมุดท่งชช

สิระ อาสาวดิรส.

มหาภูตรูป ๔ สุตยอติวิชาแห่งวัดฤาณากรรพ.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, ๒๕๕๓.
๒๔๐ หน้า.

๑. เครื่องร่งของขล้ง. I. ชื่อเรื่อง.

๓๙๙.๒๕๕๔

ISBN ๙๗๙-๖๑๖-๙๐๙๙-๙๑-๕

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่ส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., น.ศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิตร์

วังไพโร สีสั่งข์

สิระ อาสาวดิรส

สุริยรัตน์ เขินหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันติวิภา

ศักดิ์ชัย บางมด

ณัฐภัทร ภัทรพิทักษ์

Curve Design

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน)

๙๑ ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๑๙๑๙ โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๑๙๑๙

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-7098-71-5

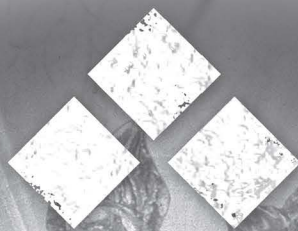

9 786167 098715

ราคา 175 บาท

หากผู้อ่านพบหนังสือของสำนักพิมพ์เล่มใดที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้า
กระดาษล้ลกัน หน้าหนังสือขาดทอย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ สำนักพิมพ์ยินดี
รับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้แก่ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือมาที่
บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2540 1919 ต่อ 1233

ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร

มหาภูตรูป ๔

สุดขอบตวาทะแห่งวัดสุทัศนเทพวราราม

คำแนะนำสำนักพิมพ์

เผยหลักวิชามหาภูตรูป ๔ ทุกประเด็น พร้อมศาสตร์พุทธาคมที่
เด่นล้ำในด้านเมตตามหานิยม ซึ่งถอดจากบทพระสูตรพระ
ปริตรที่ให้พุทธานุภาพประจักษ์ชัดแก่ผู้ศรัทธาอย่างมหาศาล

‘มหาภูตรูป ๔ สุตยอตแห่งวิชาวัตถุธาตรรพ’ เล่มนี้ ได้รวมความ
เข้มขลังของวัตถุธาตรรพไว้อย่างครบถ้วน เพราะถือว่าเป็นต้นเรื่องที่จะ
นำไปสู่เรื่องราว อาทิ วัตถุธาตรรพ, เครื่องรางของขลัง, ยันต์มหาภูตรูป ๔
หนุนด้วยแก้วมณีธาตุทั้ง ๔, การลงชั้นทั้ง ๕, พระคาถาหัวใจพระนิพพาน
จี เ จ รุ นิ เป็นต้น ซึ่งถือเป็นสุตยอตวิชา ดังความตอนหนึ่งว่า

“...วิชามหาภูตรูป ๔ เป็นวิชาที่ใช้ร่วมกับการเจริญ
กสิณ ๑๐ การตั้งธาตุทั้ง ๖ มีวิธีการใช้ปฏิบัติที่เป็นหลัก
การ มีขั้นตอนและทุกขั้นตอนต่างก็มีความสำคัญยิ่ง... ดัง
นั้น วิชากสิณ ๑๐ และวิชามหาภูตรูป ๔ เมื่อรวมกันจะ
เป็นสุตยอตวิชาวิชาหนึ่ง ที่เรียกกันว่าวิชา ‘สรวพลึงคั่นสุ
ธาตุ’...”

นอกเหนือจากความสุดยอดแห่งเครื่องรางอย่างเหนือชั้น ใครเห็น
เป็นต้องครอบครอง แต่หากการเป็นเจ้าของต้องอยู่บนพื้นฐานแห่งหลัก
'พุทธศาสนา' เพราะเมื่อมีการเกิดขึ้นก็ย่อมมีการดับสูญ ดังความที่ว่า

“กล่าวกันว่า เมื่อพระพุทธศาสนาจำเริญอายุถึง
ห้าพันปี องค์สมเด็จพระบรมศาสดาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
จะเสด็จมาประกาศปิดพระพุทธศาสนาในพุทธกาลของ
พระองค์ โดยทรงแสดงกฤษฎาอภิปาฏิหาริย์ รวมพุทธอัฐิ
ธาตุที่ได้ประดิษฐานอยู่ตามพุทธเจดีย์ใน ๓๑ ภูมิภาคให้
กลับมารวมกันอีกครั้ง เป็นการรวมชั้นทั้ง ๕ รูป และนาม
อุบัติเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขึ้นอีกครั้ง
จะทรงแสดงพระธรรมเทศนา ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นที่
พระพุทธองค์ได้ทรงประกาศพระพุทธศาสนาลงหลักปัก
รากฐานไว้เมื่อก่อน ๕,๐๐๐ ปี”

...ตั้งธาตุ เสริมธาตุ หนุนธาตุ ต่อดวงชะตา เสริมบารมี และอื่นๆ
อีกคณานับ ที่จะช่วยให้ผู้อ่านแจ่มแจ้งในหลักวิชานี้อย่างถึงแก่นแท้จริง

ปรารธนาดี
บรรณาธิการ

คำนำ

วิชามหาภูตรูป ๔ หรือจุตธาตุวัญฐาน หรือธาตุกรรมฐาน ๔
บัญญัติในกรรมฐาน ๔๐ เป็นวิชาที่พระเกจิอาจารย์ต่างต้อง
เรียนรู้ และศึกษากันจนแตกฉาน ได้นำมาใช้ในการปฏิบัติพระกรรมฐาน
และนำมาสร้างเป็นเครื่องรางของขลังแบบต่างๆ กันอย่างมากมาย โดย
ทั่วไปจะรู้เพียงแต่วิธีการตั้งธาตุทั้ง ๔ การหนุนธาตุด้วยแก้วมณีธาตุทั้ง
๔ การเสริมธาตุทั้ง ๔ ด้วยกลีณ ๑๐ เป็นต้น

มีอาจารย์นักเขียนหลายต่อหลายท่าน หยิบยกนำเอาวัตถุธาตรรพ
ต่างๆ มานำเสนอ โดยละเอียดที่จะกล่าวถึงวิชามหาภูตรูป ๔ ซึ่งเป็นวิชา
ต้นเรื่องของวัตถุธาตรรพที่นำมาสร้างเป็นเครื่องรางของขลังเสีย เป็นเหตุ
ให้วิชามหาภูตรูป ๔ ไม่มีผู้คนรู้จัก ไม่มีผู้คนกล่าวถึง แม้แต่ปัญญาหมา
กรรมฐานก็ถูกมองข้ามเลยผ่าน ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง เป็นหลักให้
พิจารณาสังขารที่มีในร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงไม่เที่ยงแท้ คงทนไม่ตั้ง
อยู่ถาวร เมื่อถึงกาลเวลายุบแตกสลายดับไป เป็นการพิจารณามรณสติ
อีกแบบหนึ่ง

ดังนั้นการจัดทำหนังสือเกี่ยวกับวิชามหาภูตรูป ๔ เล่มนี้ เป็นงานเขียนที่ต่อเนื่องกับหนังสือแห่งพระคาถา ที่มา และพุทธานุภาพ แต่ที่เน้นหนักเป็นวัตถุธาตรรพ์ เครื่องรางที่สร้างโดยพระเกจิณาจารย์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน หยิบยกนำมาเสนอจัดแนบให้ได้ศึกษาควบคู่กัน ถ้าถามว่าตั้งใจที่จะให้ได้อ่านเขียนแบบนี้หรือไม่ ขอตอบ! ตั้งใจแบบบังเอิญ เนื่องจากที่ได้ในส่วนวัตถุธาตรรพ์ เครื่องรางต่างๆ เป็นงานสดที่ไหลเข้ามือมาเอง ด้วยความบังเอิญเสียเป็นส่วนใหญ่ จะมีบางส่วนที่เป็นวัตถุธาตรรพ์ เครื่องรางที่ถือครองไว้แต่เดิม เพิ่งมีโอกาสได้นำเสนอ

ด้วยท่านผู้อ่านย่อมเป็นผู้มีสติปัญญาเป็นผู้รู้ท่านหนึ่ง นักเขียนย่อมต้องให้ความเคารพในสติปัญญาและภูมิความรู้ของท่านผู้อ่าน และเหนือสิ่งอื่นใด ท่านผู้อ่าน คือ ผู้มีพระคุณของนักเขียน ขออภัย

(สิระ อาสาวตีส)

สารบัญ

บทนำ.....	๑๑
วัตถุธาตรรพ์.....	๑๙
วัตถุธาตรรพ์ แบ่งเป็น ๓ ประเภท	๒๑
เครื่องรางของขลัง ตามตำราแห่งศาสตร์พุทธาคม.....	๒๔
ลักษณะแห่งโมฆะบุรุษ ตามตำราแห่งศาสตร์พุทธาคม	๒๖
วิธีการเจริญกสิณ ๑๐	๒๙
ตามหลักพระวิสุทธิมคค์ โดย พระพุทธโฆษา	
วิธีการเจริญมหาภูตรูป ๔ หรือจตุธาตุววัฏฐาน.....	๓๔
ตามหลักพระวิสุทธิมคค์ โดย พระพุทธโฆษา	
การตั้งธาตุทั้ง ๖ และการเปลี่ยนธาตุทั้ง ๖	๔๑
การเจริญกสิณ ๑๐ การตั้งธาตุทั้ง ๖	๔๘
การลงสูตรลงผงและการเรียกสูตรลงอักขร.....	๕๖
ยันต์มหาภูตรูป ๔ หนุนด้วยแก้วมณีธาตุทั้ง ๙.....	๖๑
ยันต์ธาตุทั้ง ๔ หนุนด้วยพระคาถาพิเศษ.....	๖๓
ยันต์หัวใจธาตุพระกระณี หนุนด้วยแก้วมณีธาตุ	
แก้วมณีโชติ	๖๔

การลงขันทั้ง ๕๓๔.....	๖๙
การลงอายตนะทั้ง ๑๒	๗๑
การลงอากรทั้ง ๓๒.....	๗๓
การลงสูตรลงผงและการเรียกสูตรลงอักษร.....	๗๔
การเรียกสูตรกำกับขันทั้ง ๕ ชาติทั้ง ๖.....	๗๔
การเรียกสูตรกำกับขันทั้ง ๕.....	๗๔
การเรียกสูตรกำกับชาติทั้ง ๖ บรรจบสวรรค์ทั้ง ๖	๗๙
การเปลี่ยนการเรียกสูตรกำกับชาติทั้ง ๖ บรรจบสวรรค์ทั้ง ๖.....	๗๙
พระคาถาหัวใจพระนิพพาน จิ เจ รุ นิ	๘๒
บทสรุปแห่งวิชามหาภูตรูป ๔.....	๘๔
ภาควัตถุมงคลและเครื่องรางของขลัง	๘๖
เอกสารอ้างอิง.....	๒๒๐
ดัชนีอธิบายคำศัพท์.....	๒๒๒
ปิดท้ายเล่ม	๒๓๘

มหาราฏธนู ๔

สวดบูชาพระเจ้าวชิราวุธ

๒ หน้า

การจัดทำหนังสือ มหาภูตรูป ๔ สุตยอติวิชาแห่งวัดอุทธรณ์
ฉีกเล่มแยกวิชาออกมาจากหนังสือหัวใจแห่งพระคาถา ที่มาและ
พุทธานุภาพ ที่ผู้เขียนตั้งใจแยกออกมาเป็นการเฉพาะ เพื่อต่อ
ยอต่อองค์ความรู้ของวิชามหาภูตรูป ๔ หรือวิชาจตุธาตวาทฐานหรือวิชา
ธาตุกรมฐาน ๔ ซึ่งเป็นองค์กรรมฐานองค์หนึ่ง ในองค์กรรมฐาน ๔๐

วิชามหาภูตรูป ๔ เป็นวิชาเฉพาะของวิชาที่ใช้สำหรับการสร้าง
วัดอุทธรณ์ รูปแบบต่างๆ มาแต่ครั้งโบราณ พระเกจิณจารย์ พระ
วิปัสสนาจารย์ ต่างก็ผ่านการศึกษาและปฏิบัติมหาภูตรูป ๔ มาด้วยกัน
ทั้งสิ้น วิชามหาภูตรูป ๔ จึงเป็นวิชาหลักที่พระเกจิณจารย์จะต้อง
ศึกษาและปฏิบัติ เพื่อที่จะได้นำมาสร้างวัดอุทธรณ์ รูปแบบต่างๆ พระ
เกจิณจารย์บางท่านได้นำวิชามหาภูตรูป ๔ มาประยุกต์สร้างวัด
อุทธรณ์ที่มีรูปแบบเฉพาะขึ้นมา และในปัจจุบันนี้ได้มีการสร้างวัด
อุทธรณ์ที่มีรูปแบบต่างๆ กันมากมาย หลากหลายและต่างได้รับความ
นิยมด้วยกันทั้งสิ้น

วิชามหาวงศรูป ๔ เป็นวิชาที่ใช้ร่วมกับการเจริญกสิณ ๑๐ การตั้งธาตุทั้ง ๖ มีวิธีการใช้ปฏิบัติที่เป็นหลักการมีขั้นตอนและทุกขั้นตอนต่างก็มีความสำคัญยิ่ง กสิณ ๑๐ จัดเป็นวิชาธาตุอายตนะภายนอกทั้ง ๖ มหาวงศรูป ๔ จัดเป็นวิชาธาตุอายตนะภายในทั้ง ๖ ดังนั้นวิชากสิณ ๑๐ และวิชามหาวงศรูป ๔ เมื่อรวมกันจะเป็นสุดยอดวิชา วิชาหนึ่งที่เราเรียกว่าวิชา “**สรรพสิ่งคืนสู่ธาตุ**” แต่ยังมีวิชาที่สูงกว่าวิชานี้คือวิชา “**ภูมิพระเจ้า**” พระเกจิณาจารย์ผู้สำเร็จวิชาสรรพสิ่งคืนสู่ธาตุและวิชาภูมิพระเจ้า ซึ่งเป็นวิชาที่เป็นมรรคาแห่งวิถีความเป็นพระพุทธเจ้า พระเกจิณาจารย์ผู้ทรงสุปฏิปบันโนในทุกด้าน ที่ทราบกันดีคือ **หลวงปู่พรหมปัญโญ วัดสะแก อำเภอกุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**

วิชาภูมิพระเจ้า แปลความหมายโดยตรง “**ภูมิ**” คือ ที่อยู่ ที่อาศัย แห่งจิต ชั้นแห่งจิต ระดับจิตใจ ระดับชีวิตพระเจ้าหรือความถึงพร้อมแห่งพระพุทธรูป ความหมายโดยรวม คือ ผู้ที่มีชั้นแห่งจิตของความถึงพร้อมการตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า

วิชาภูมิพระเจ้านี้เป็นปัจจัยนำส่งให้ผู้ประพตปฏิบัติถึงพร้อมด้วยบุคคล ๔ ที่ควรแก่สละ หรือผู้มีความดีพิเศษควรสร้างสละไปเพื่อเคารพบูชากราบไหว้ ได้แก่ **อุปารหบุคคล ๔** ได้แก่ พระพุทธรูป ๑ พระปัจเจกพุทธรูป ๑ พระอรหันต์ ๑ และพระเจ้าจักรพรรดิ ๑

ผู้ที่จะสำเร็จวิชาภูมิพระเจ้านั้นต้องสำเร็จวิชากสิณ ๑๐ มหาวงศรูป ๔ แต่โดยนัยสำคัญแล้วต้องเป็นผู้ถึงพร้อมด้วยการเจริญพระกรรมฐาน ๔๐ เป็นปัจจัยส่งให้เจริญใน “**โพธิปักขิยธรรม ๓๗**” กล่าวกันว่าในยุคถึงพุทธกาล หลัง ๒,๕๐๐ ปีล่วงมาแล้วมีพระสุปฏิปบันโนที่สำเร็จเป็นพระอรหันต์ถึงพร้อมด้วยวิชา ๓ เติวโข เมื่อล่วงหลัง ๓,๐๐๐ ปี พระสุปฏิปบันโนจะสำเร็จเป็นพระอรหันต์ถึงพร้อมด้วยการเจริญวิปัสสนาสกขะวิปัสสโก และเมื่อล่วงหลัง ๔,๐๐๐ ปี ไม่มีพระสุปฏิปบันโนบรรลุ

เป็นพระอรหันต์ คงมีเพียงแต่ พระโสดาบัน ถึง พระอนาคามี เท่านั้น

**โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ประกอบด้วยหลักธรรม ๖ หลักธรรม
เมื่อรวมกันแล้วมีข้อธรรม ๓๗ ข้อธรรม ดังนี้**

๑. สติปัฏฐาน ๔ ได้แก่ กายานุปัสสนาสติปัฏฐาน เวทนานุปัสสนาสติปัฏฐาน จิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน และธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน
๒. สัมมปปธาน ๔ ได้แก่ สังวรปธาน ปหานปธาน ภาวนาปธาน อนุรักขนาปธาน
๓. อิทธิบาท ๔ ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา
๔. อินทรีย์ ๕ ได้แก่ สัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา
๕. โพชฌงค์ ๗ ได้แก่ สติ ธัมมวิจยะ วิริยะ ปิติ ปัสสัทธิ สมาธิ อุเบกขา
๖. มรรคมีองค์ ๘ ได้แก่ สัมมาทิฐิ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา สัมมากรรมมันตะ สัมมาอาชีวะ สัมมาวายามะ สัมมาสติ สัมมาสมาธิ

อธิบายความ องค์ ๘ ของมรรค จัดเข้าในธรรมชั้น ๓ คือ ศีล สมาธิ ปัญญา มรรคมีองค์ ๘ นี้ เป็นอริยสัจ ข้อที่ ๔ และได้ชื่อว่า มัชฌิมาปฏิปทา คือ “ทางสายกลาง” เพราะเป็นข้อปฏิบัติที่นำไปสู่จุดหมายแห่งพระนิพพาน

กล่าวกันว่า เมื่อพระพุทธศาสนาจำเริญอายุถึงห้าพันปี องค์สมเด็จพระบรมศาสดาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จมาประกาศปิดพระพุทธศาสนาในพุทธกาลของพระองค์ โดยทรงแสดงกฤษฎาอภิปาฏิหาริย์รวมพุทธอัฐิธาตุที่ได้ประดิษฐานอยู่ตามพุทธเจดีย์ใน ๓๑ ภพภูมิ ให้กลับมา

รวมกันอีกครั้ง เป็นการรวมชั้นทั้ง ๕ รูป และ นาม อุบัติ
เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขึ้นอีกครั้ง จะทรง
แสดงพระธรรมเทศนา ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นที่
พระพุทธองค์ได้ทรงประกาศพระพุทธศาสนาลงหลักปัก
รากฐานไว้เมื่อก่อน ๕,๐๐๐ ปี

ในการแสดงพระธรรมเทศนาขององค์สมเด็จพระบรมศาสดา
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะมีผู้ที่บรรลุสำเร็จพระอรหันต์ตามเป็นวาระ
สุดท้ายหลังจากที่พระพุทธองค์ประกาศปิดพระพุทธศาสนาแล้วนั้น
พระอาทิตย์จะเกิดขึ้นเจ็ดดวง จะเผาผลาญทำลายล้างโลก เพื่อจะเริ่ม
ต้นยุคแห่งพระพุทธศาสนาซึ่งพระศรีอาริยมะตไตรยจะเสด็จมาอุบัติเป็น
พระศาสดา

บางตำรากล่าวว่า จะเกิดสงครามล้างโลก คนชั่วร้ายจะประหาร
ประหารฆ่าล้างเผ่าพันธุ์คนดี คนดีที่มีศีลธรรมต้องหลบหนีทั้งบ้าน
ทั้งเมือง ไปอาศัยอยู่ตามป่า ตามภูเขาในถ้ำ ในโพรงไม้ คนชั่วร้ายจะ
รบทำลายกันจนพินาศหมดสิ้น จะเกิดฝนตกหนัก ๗ วัน ๗ คืน จน
น้ำท่วมโลกทุกชีวิตจะดับสูญ และน้ำจะพัดพาเอาซากศพอสุภะที่กองสุม
เป็นภูเขา ให้จมหายไปตามกระแสน้ำ เมื่อน้ำลดลงแล้วจะกลับเข้าสู่
สภาวะที่ว่างเปล่า โลกจะเริ่มเข้าสู่ยุคของพระศรีอาริยมะตไตรย

คติความเชื่อเรื่องมหาสงครามล้างโลก และเรื่องน้ำท่วมโลกไม่ได้
มีคติความเชื่อเฉพาะในพระพุทธศาสนาเท่านั้น คติความเชื่อนี้มีใน
ตำนานเทพปกรณัมของนอร์ส กลุ่มชนโบราณที่อาศัยอยู่ในแถบสแกน
ดิเนเวียในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ ๘-๑๑ ที่กล่าวถึงการแตกสลายในมหา
สงครามวันสิ้นโลกที่เรียกว่า **เร็คนาร์็อก (RAKNAROK)** และในคัมภีร์ไบ
เบิลภาคพันธสัญญาเดิมในมหากาพย์กิลกาเมช ที่กล่าวถึงตำนาน

น้ำท่วมโลกหรือใน มัธยมดาว บางตำรา มัจฉาวตารของอินทูปที่กล่าวถึงพระนารายณ์ทรงอวตารเป็นปลาไปปราบสังขอสูร หรือหัยศรีอสูร เป็นต้น

วิชาศาสน ๑๐ เป็นวิชาที่เป็นวิชาภายนอกคือ เพ่งเอาอารมณ์แห่งอายตนะภายนอก ๖ วิชามหากฎรูป ๔ เป็นวิชาที่เป็นวิชาภายในคือ เพ่งอารมณ์แห่งธาตุทั้ง ๖ ที่อยู่ภายในกาย ใช้การรับรู้แห่งอายตนะภายใน ๖ เป็นปัจจัยเสริม แต่มีผู้ที่ฝึกทั้งสองวิชานี้เรียกเป็นวิชา “**หกบรรจบ**” โดยให้ความหมายแห่งอายตนะภายใน ๖ และอายตนะภายนอก ๖ ที่ต่างสอดคล้องประสานกัน ยึดเอาเป็นอารมณ์แห่งกรรมฐาน และพิจารณาเป็นวิปัสสนา เป็นอีกสายหนึ่งแห่งวิชามหากฎรูป

เมื่อกล่าวถึงหลวงปู่คู่ พรหมปัญญา แห่งวัดสะแกแล้ว ต้องกล่าวถึงพระเกจิณาจารย์อีก ๓ องค์ คือ

๑. หลวงปู่สี ฌนทสิริ วัดถ้ำเขาบุญนาค อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์
๒. หลวงพ่อผินะ ปิยธโร วัดสนมลาว อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี
๓. หลวงปู่สรวง บายตักเจีย วัดโพธิ์พัฒนา อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

พระเกจิณาจารย์ทั้ง ๓ องค์ ล้วนสำเร็จเป็นพระอริยบุคคลถึงพร้อมด้วยวิชา ๓ อภิญญา ๘ เชี่ยวชาญชำนาญการเจริญกุศล ๑๐ มหากฎรูป ๔ สองสัมพันธ์ หกบรรจบ แยกธาตุ ๑๘ แยกอินทรีย์ ๒๒ เป็นเครื่องบ่งชี้ให้รู้ถึงแก่นแห่งอริยสัจ ๔ ได้แก่ ทุกข์ คือ ชนธ์ ๕ สมุทัย คือ ตัณหา ๓ นิโรธ คือ ความดับแห่งทุกข์ มรรค คือ หนทางการดับทุกข์ ๘ สาย ก้าวพ้นข้ามผ่านปฏิจจสมุปบาท ๑๒ ได้แก่การดับสิ้นแห่งอวิชชาทั้งหลายทั้งปวง

หลวงปู่สี ฉนฺทสิริ และหลวงพ่อผินะ ปิยธโร ผู้เขียนขอกราบเรียน
รับใช้นำเสนอในหนังสือถอดอักษรมงคล ยันต์-เหรียญ-ตะกรุด เล่มที่ ๒
หลวงปู่สรวง บายตักเจีย ผู้เขียนไม่เคยศึกษาเรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ของ
หลวงปู่สรวง และไม่ได้อยู่ในฐานะลูกศิษย์ของหลวงปู่สรวง ทั้งๆ ที่ปี
พ.ศ. ๒๕๓๖-๒๕๔๓ ผู้เขียนมีโอกาสเดินทางท่องเที่ยวไปที่อำเภออุษันต์
จังหวัดศรีสะเกษ ปีหนึ่ง ๒-๓ ครั้ง แต่ไม่มีวาสนาได้ไปกราบพระอรหันต์-
เจ้าเลย ขออนุญาตไม่นำเสนองานเขียนในส่วนนี้

วัตถุประสงค์การจัดทำหนังสือ มหาภูตรูป ๔ สุดยอดวิชา แห่งวัดอุทธรณ์

๑. เพื่อเป็นการเปิดเผยวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัดอุทธรณ์ ให้ได้
ศึกษาเรียนรู้
๒. เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้การเจริญกุศล ๑๐ และ
มหาภูตรูป ๔ หรือจุฑาตุวฏฐาน
๓. เพื่อเป็นการส่งเสริมการปฏิบัติตามหลักธรรม วิธีการตั้งธาตุ
ทั้ง ๖ การเจริญภาวนามัย
๔. เพื่อเป็นการถ่ายทอดวิชาความรู้ที่ครูบาอาจารย์และพระเกจิ
โบราณคณาจารย์ ที่ได้คิดค้นเป็นองค์ความรู้ เป็นวิชาการที่
สืบทอดมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน
๕. เพื่อเป็นการเรียนรู้ถึงวิชาการที่เรียกว่า “คันถธนะ” และ
“วิปัสสนาธนะ” ที่พระเกจิคณาจารย์ และพระเกจิโบราณ
คณาจารย์ ที่ได้มีการศึกษาและได้ถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีก
รุ่นหนึ่ง
๖. เพื่อเป็นการพิสูจน์ให้ทราบด้วยเหตุด้วยผลตามหลักพระพุทธ-
ศาสนา และให้ทราบว่าวิชาการที่มีมาแต่โบราณสามารถ
พิสูจน์ได้ว่าเป็น “ปัจเจกตั้ง เวทิตัพโพ วิญญูหิตี”

เนื้อหาสาระประกอบด้วยเรื่องใดบ้าง

เนื้อหาสาระที่นำเสนอประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานของวิชา มหายุตรูป ๔ ที่เป็นวิชาความรู้ฝ่ายพุทธ มีในหลักการของกรรมฐาน ๔๐ รวมถึงขั้นตอนการฝึกปฏิบัติการเจริญกสิณ ๑๐ คือการเพ่งในวัตถุธาตุ เป็นอารมณ์ของสมาธิกรรมฐานสามารถที่จะฝึกหัด ทดลองปฏิบัติพิสูจน์ได้ โดยมีทาน ศีล เป็นเครื่องรองรับในการปฏิบัติภาวนากรรมฐาน และการฝึกปฏิบัติการเจริญมหายุตรูป ๔ คือการเพ่งในวัตถุธาตุที่มีอยู่ภายในร่างกายเป็นอารมณ์ของสมาธิกรรมฐาน สามารถที่จะฝึกหัด ทดลองปฏิบัติพิสูจน์ได้ เช่นเดียวกับการฝึกปฏิบัติการเจริญกสิณ ๑๐

แต่การฝึกปฏิบัติวิชามหายุตรูป ๔ เป็นวิชาความรู้ที่ไม่ค่อยแพร่หลาย ไม่ค่อยที่จะมีครูบาอาจารย์ที่จะแนะนำสั่งสอนให้กับผู้ที่สนใจโดยทั่วไป แตกต่างจากหลักกรรมฐานห้องอื่นๆ ที่มีการฝึกอบรมได้ง่ายกว่า และเห็นผลได้เร็วกว่า

เนื้อหาสาระที่นำเสนอประกอบด้วยเรื่อง ดังนี้

๑. วิธีการเจริญกสิณ ๑๐
๒. วิธีการเจริญมหายุตรูป ๔ หรือจุตุธาตุวัญฐาน
๓. การตั้งธาตุทั้ง ๖ และการเปลี่ยนธาตุทั้ง ๖
๔. การเจริญกสิณ ๑๐ การตั้งธาตุทั้ง ๖
 - การเรียกสูตรลงอักษร และการลงสูตรลงผผ
 - การหมุนธาตุทั้ง ๔ ด้วยแก้วมณีธาตุ
๕. การลงชั้นธัมมทั้ง ๕
๖. การลงอายตนะทั้ง ๑๒
๗. การลงอาการทั้ง ๓๒
๘. การเรียกสูตรกำกับชั้นธัมมทั้ง ๕ ธาตุทั้ง ๖ บรรจบสวรรค์ทั้ง ๖
๙. การใส่หัวใจพระนิพพาน จิ เจ รุ นิ

ขั้นตอนต่างๆ ในการปฏิบัติลงพระคาถา ลงอาคมการปลุกเสก วัดอุทธารพโดยส่วนใหญ่แล้ว จะมีอยู่ ๗ ขั้นตอน โดยเริ่มจากข้อที่ ๓ จนถึงข้อที่ ๙ บางครั้งบางครั้งอาจจะมีการสลับขั้นตอนกันบ้าง ก็ไม่ใช่เรื่องที่ปฏิบัติผิดขั้นตอนแต่อย่างใด บางครั้งบางครั้งก็ต้องพิจารณาตามความเหมาะสมประกอบด้วยเป็นแต่ละกรณีไป

ดังนั้น พระเกจิณาจารย์ทุกสายวิชา ต่างมีวิชาเฉพาะที่เป็นวิชา มหาภูตรูป ๔ ที่ใช้สำหรับวัดอุทธารพ วัดมุงคล ถ้าหากศึกษาตาม สายวิชานี้แล้ว จะพบว่า มีข้อแตกต่าง แตกรูป แตกร่าง ออกเป็นอีก หลายสายวิชา นอกเหนือจากสายวิชา วัดอุทธารพ ยังมีสายวิชาภูตพราย (บางตำรากล่าวว่าเป็นสายวิชาเจตภูต) ซึ่งเป็นวิชาที่ไปในแนวทาง เดรัจฉานวิชาเสียเป็นส่วนใหญ่ และสายวิชาคุณไสยเสน่ห์ยาแฝด ที่เป็น เดรัจฉานวิชาเต็มขั้นเรียกว่าวิชาตัวแม่ที่อาจารย์สมราวาสที่เรียกว่า “**จอม ขมังเวท**” ทั้งหลายศึกษาเรียนรู้วิชาในศาสตร์ต่ำ เป็นวิชาที่มุ่งเน้นทาง อิตถีเพศ ผู้ที่ลุ่มหลงมกมายหมกมัวกับเรื่องกามคุณ เป็นผู้มีความนิยม ชมชอบการสมสู่ทางเพศเสพกามคุณเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงชีวิต เรียกว่า เกิดมาเพื่อเป็นผู้เสพกามคุณเพียงอย่างเดียว จะศึกษาเรียนรู้โดยเฉพาะ

วิชาเหล่านี้เป็นวิชาต้องห้ามในพุทธศาสนาเป็นวิชาของลัทธินอก พระพุทธศาสนา ที่แฝงตัวร่างมาในพระพุทธศาสนา เหมือนไวรัสใน คอมพิวเตอร์ นะมามิหัง

วัตถุอาถรรพ์

วัตถุอาถรรพ์ คืออะไร
เพราะเหตุใดจึงเรียกว่า “วัตถุอาถรรพ์”

วัตถุอาถรรพ์ แปลตามรูปศัพท์ วัตถุ หมายถึง บังคับในการดำรง
คงอยู่ เครื่องมือเครื่องใช้ สรรพสิ่งที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ
หรือโดยมีปัจจัยอื่นมาปรุงแต่ง ฯลฯ อาถรรพ์ หมายถึง คัมภีร์
พระเวท การทำพิธีเพื่อปกป้อง ป้องกันภัยตามหลักศาสนาพราหมณ์
อำนาจลึกลับ ช้อนแร่ที่อาจบันดาลให้เป็นไปต่างๆ นานา พลังพิเศษตาม
ธรรมชาติ อำนาจปรุงแต่ง

ความหมายโดยรวมของ วัตถุอาถรรพ์ คือ สิ่งที่มีอำนาจลึกลับ
ช้อนแร่ที่เกิดโดยธรรมชาติ หรือเกิดขึ้นโดยอาศัยการทำพิธีตามความ
เชื่อของศาสนานั้นๆ

ความหมายของคำว่า “อาถรรพ์” ในศาสนาพราหมณ์ หรือศาสนา
ฮินดู หมายถึง พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ หนึ่งในสี่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ประกอบ
ด้วย มฤคเวท ๑ ยชุรเวท ๑ สามเวท ๑ และอถรรพเวท ๑ การศึกษา
พระคัมภีร์ตามหลักศาสนาพราหมณ์ หรือศาสนาฮินดู แบ่งออกเป็น

๒ ภาค ภาคแรกศึกษาพระคัมภีร์ที่เป็นพระคัมภีร์หลัก ๓ พระคัมภีร์
ซึ่งเรียกว่า “ไตรเพท” อันประกอบด้วยวิชาดังนี้

๑. มฤคเวท พระคัมภีร์ที่เป็นบทสวดมนต์สำหรับสรรเสริญ
พระเจ้า
 ๒. ยชุรเวท พระคัมภีร์ที่เป็นบทสวดมนต์สำหรับอ้อนวอน
พระเจ้า หรือพิธีการบวงสรวงพระเจ้า
 ๓. สามเวท พระคัมภีร์ที่เป็นบทสวดมนต์สำหรับทำพิธีบูชาัญญ
ตามพุทธประวัติมีพระพุทธรูปสาวกที่สำเร็จวิชาไตรเพทคือ พระ
อัญญาโกณฑัญญะ และ พระมหากัจจายนเถระ
 ๔. อถรรพเวท หรืออาถรรพเวท พระคัมภีร์ที่เป็นบทสวด
พระคาถา อาคม เวทมนตร์ทางไสยศาสตร์
- พระคัมภีร์ทั้ง ๔ พระคัมภีร์บางตำราเรียกว่า จตุเพททางคศาสตร์

ตามพุทธประวัติมีพระพุทธรูปสาวกที่ปรารถนาจะศึกษา วิชา ๔
ซึ่งเป็นมนต์พิเศษที่สุดในพระคัมภีร์อถรรพเวท คือพระองคุลิมาล มีนาม
เดิมว่า อหิงสกุมาร บุตรชายปุโรหิตพราหมณ์ รับราชการในพระเจ้า
ปเสนทิโกศล กรุงสาวัตถี

เปรียบเทียบการศึกษาตามหลักพระคัมภีร์ในพระพุทธรูปศานามี ๔
ระดับ คือ พระไตรปิฎก ๑ พระอรรถกถา ๑ ฎีกา ๑ อนุฎีกาและ
ปกรณ์วิเสส ๑

๑. พระไตรปิฎก รวบรวมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าจำนวน
๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ พระธรรมและ
พระวินัย แบ่งเป็น ๓ ส่วน คือ พระวินัยปิฎก พระสุตตันต-
ปิฎก และพระอภิธรรมปิฎก

๒. พระอรรถกถา คือคัมภีร์ที่อาจารย์ทั้งหลายแต่งภายหลัง
แก้รรถ (ที่ยาก) แห่งบาลีพระไตรปิฎก
๓. ฎีกา คือคัมภีร์ที่อธิบายอรรถกถา หรือเนื้อความในพระไตร-
ปิฎกตอนใดที่อรรถกถาอธิบายไม่ชัด ฎีกาจะอธิบายเพิ่มอีก
คัมภีร์ฎีกาที่มีชื่อเสียง เช่น สารัตถที่ปนี ฎีกาพระวินัย (หรือ
แก้สมันตปาสาทิกา)
๔. อนุฎีกา คือคัมภีร์ที่พระอนุฎีกาจารย์รจนาไว้ อนุฎีกานั้น
จัดเป็นคัมภีร์ ลำดับที่ ๔ ในพระพุทธานุศาสน์ จึงมีเนื้อความ
หย่อนกว่าคัมภีร์ ๓ คัมภีร์

การศึกษาพระไตรปิฎก เป็นการศึกษาชั้นสูงสุดตามหลัก
พระพุทธศาสนา การศึกษาพระอรรถกถาเป็นการศึกษาชั้นรองลงมา
จากการศึกษาพระไตรปิฎก การที่ได้อ่านและได้เรียนรู้จากหนังสือที่เขียน
เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาจากอาจารย์นักเขียนท่านอื่นๆ เป็นการสร้างสม
อุปนิสัยทางกุศลกรรม ย่อมมีอานิสงส์ในความเป็นเลิศทางสติปัญญา

วัตถุธาตรรพ์ แบ่งเป็น ๓ ประเภท

วัตถุธาตรรพ์ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ๑ วัตถุธาตรรพ์ ที่จัด
สร้างตามตำราโบราณ ๑

วัตถุธาตรรพ์ ที่เกิดจากการนำวัตถุธาตรรพ์ที่เกิดขึ้นเองตาม
ธรรมชาตินำมาจัดสร้างตามตำราโบราณ ๑

วัตถุธาตรรพ์ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ดังนี้

๑. ว่านชนิดต่างๆ ตำราพิชัยสงครามระบุ “ว่าน” คือสฤตยอศร ความคงกระพันตามธรรมชาติ
๒. โลหะธาตุกายสิทธิ์ โลหะที่มีคุณสมบัติพิเศษ เป็นธาตุกายสิทธิ์ตามธรรมชาติ เช่น **แร่เหล็กไหล แร่ไหลคำ** ฯลฯ
๓. ไม้มงคล ที่มีคุณสมบัติพิเศษ เป็นวัตถุธาตุที่ให้คุณตามธรรมชาติ เช่น **ไม้ชัยพฤกษ์ ไม้ทองหลาง** ฯลฯ

วัดฤตยอศร ที่จัดสร้างตามตำราโบราณ ดังนี้

๑. **มิดหมอ** หรือ **เทพศาสตรา** จัดสร้างสืบต่อกันมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน พระเกจิอาจารย์ที่สร้างมิดหมอตามตำราโบราณเป็นที่ทราบกันดีคือ **หลวงพ่อดีม วัดหนองโพ จังหวัดนครสวรรค์**
๒. **เบี้ยแก้** จัดสร้างโดยการนำหอยเบี้ยที่มีพื้นจำนวน ๓๒ ชี้ ลงพระอักขรหัวใจบทต่างๆ บรรจุปรอทที่ดักจับตามธรรมชาติ ปิดปากหอยด้วยชันโรงใต้ดิน พระเกจิอาจารย์ที่โด่งดังเรื่องเบี้ยแก้มีหลายองค์ด้วยกัน ปัจจุบันเบี้ยแก้ที่ขึ้นชื่อคือ **หลวงปู่เจือ ปิยสีโล วัดกลางบางแก้ว จังหวัดนครปฐม**
๓. **เขี้ยวเสื่องาแกะ** เครื่องรางของขลังที่สร้างจากเขี้ยวเสื่องาแกะ เขี้ยวเสื่อที่เป็นที่นิยมคือ **หลวงพ่อบาน วัดมงคลโคธาวาส (บางเหี้ย) คลองด่าน จังหวัดสมุทรปราการ** งาแกะที่เป็นที่นิยมคือ **อาจารย์เฮง ไพรวลัย ฆราวาส จอมขมังเวทแห่งลุ่มน้ำป่าสัก หลวงพ่อดีม วัดหนองโพ, หลวงพ่อเฮง วัดเขาหิน จังหวัดนครสวรรค์**
๔. **ตะกรุด** หรือ **ตระกรุด** สร้างขึ้นตามตำราโบราณจะถือเอาโลหะธาตุกายสิทธิ์ มาหลอมแล้ววัดเป็นแผ่นบางๆ ใช้ลง

พระอักษรพระคาถา หรือ พระคาถาหัวใจ หรือ องค์ยันต์รูปแบบต่างๆ หรือ นะต่างๆ หรือ เทาะต่างๆ พระเกจิณาจารย์ทุกท่านล้วนสำเร็จวิชาการลงตะกรุด หรือ ตระกรุด ทั้งสิ้น เป็นวิชาขั้นต้นจนถึงวิชาขั้นสูงในวิชาสายนี้

ตะกรุด แปลความหมายตามรูปศัพท์หมายถึง เครื่องรางของขลังอย่างหนึ่ง ที่ลงพระเวทคาถาบนแผ่นโลหะแล้วม้วนเป็นหลอด พันด้วยด้ายหรือเชือกสำหรับผูกเอว

ตระกรุด แปลความหมายตามรูปศัพท์โดยมีรากศัพท์ มาจากคำว่า ยันต์ และ ยันตระ หรือ ยันตร ความหมายของยันต์ ประกอบด้วย “เส้นที่ขีดลาก สายรศพระเจ้า เส้นที่อยู่ในยันต์ กระตุกยันต์ รูปทรงขององค์ยันต์ ยันต์กลม-พระพักตร์พระพุทธรูปเจ้า ยันต์สามเหลี่ยม-พระรัตนตรัย ยันต์สี่เหลี่ยม-ธาตุทั้ง ๔ ยันต์องค์พระ-พระพุทธรูปเจ้า” เป็นต้น

ยันตระ หรือ ยันตร ความหมายคือ ศาสตร์ หรือวิชาแห่งยันต์ การลงพระอักษร การลงเลขยันต์ การศึกษาเรียนรู้เรื่องยันต์ เรียกได้อีกอย่างว่า “**ยันตรศาสตร์**”

ดังนั้นคำว่า “**ตะกรุด**” กับ “**ตระกรุด**” เขียนได้ทั้งสองรูปแบบ ไม่ผิดที่ตัวอักษร แต่จะไม่ตรงกับความหมายที่แท้จริงเท่านั้น

วัตถุธาตุธรรมพ์ ที่เกิดจากการนำวัตถุธาตุธรรมพ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมาจัดสร้างตามตำราโบราณ

ตามความหมายแทบแยกกันไม่ออกว่า ระหว่างวัตถุธาตุธรรมพ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แล้วพระเกจิณาจารย์นำมาจัดสร้างตามตำราโบราณ กับวัตถุธาตุธรรมพ์ที่จัดสร้างตามตำราโบราณ ในส่วนนี้จะคาบเกี่ยวกันแต่แยกออกได้ เพราะมีคำจำกัดความไว้ว่าเป็น “**เครื่องรางของขลัง**”